

bewogen landschap, dat hem bekoorde; het hielp hem weer over het doode punt heen. Die voorjaarsreis naar Samoï werd in de jaren 1907 tot 1912 telkens herhaald en sinds 1907 werd zijn werk luministisch onder den invloed van Fransche luministen en het lichtkleurige Fransche landschap. Ook de verfijning van zijn palet, het gevoel voor subtiele kleur dateeren van 1907. Het Fransche werk van van Blaaderen kenmerkt zich door een volstrekt on-hollandsche voordracht: het is Fransch van stijl en gedachte. Waaruit blijkt, dat hij zich innig heeft ingeleefd in het land en niet in de fout is vervallen van menig schilder, die thuiskomt met Fransch of Italiaansch of Spaansch werk, dat alle innerlijke relatie met die landen mist en evengoed op een Hollandsche atelier-zolder zou kunnen zijn overgeschilderd van een prentbriefkaart. Dit Fransche werk, licht en kleurig, sierlijk zonder oppervlakkigheid, fraai van compositie, trok sterk de aandacht, toen het in 1908 in den kunsthandel C. M. van Gogh in Amsterdam werd tentoongesteld. Het waren wijde gezichten langs de Seine met populieren tegen blanke luchten, die zich spiegelen in het vlietende water, in een wemeling van pril lentelicht; het waren composities van huizen en straatjes in het dorp, glooiende akkers achter de huizen met het korte torentje daarboven, maar ook beelden uit Parijs, stille straten tusschen tuinmuren of de Seine-kaden met paarden en karren. Al spreekt het „onderwerp” daarin sterk, deze arbeid ontleent toch in de eerste plaats zijn beteekenis aan de persoonlijke visie en het innige gevoel voor het land.

Van Blaaderen had zijn palet herzien: het was voor goed gedaan met het donkere coloriet. Hij wist nu, wat er in de ontleding en weer-samenstelling van het licht viel te bereiken en het resultaat zien we dan ook in het werk uit diezelfde jaren, dat in Holland ontstond. In Bussum, waar hij zich vestigde, ging hij zich vooral wijden aan het bloemenstilven en aan composities van bloemen buiten; bijzonderlijk zij hier herinnerd aan zijn groote, buiten geschilderde composities, hoekjes van zijn tuin, al direct gecomponeerd tot een geheel van evenwicht en juiste verdeling van kleur. Eenige daarvan, zijn in de collectie-Boendermaker (Sted. Museum, Amsterdam).

Tegelijkertijd en krachtiger uitte hij zich in het landschap, als motief waarvoor de vijvers van Oud-Bussum dienden; daarin heeft hij iets subliems bereikt. Men zie b.v. het prachtige vijvergezicht, dat in het Sted. Museum te Amsterdam hangt en dat tot het beste behoort, wat Van Blaaderen heeft gemaakt. Tusschen een paar dunne boomstammen zien we den stillen vijver liggen, waarin het lichte lenteloof zich spiegelt. De compositie is zeer eenvoudig, alles lost zich eigenlijk op in kleur, in een prachtig gamma van fijne, gebroken tinten, een accoord van ijl lente-licht. En ook aan dat andere werk denk ik, dat indertijd deel uitmaakte van een bijzonder goede inzending op de tentoonstelling van den Hollandschen